

A fellebbező a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

1. teljes egészében helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága 2004. január 13-án kelt T-67/01 számú ítéletét a JCB Service által az Európai Közösségek Bizottsága ellen indított ügyben amennyiben az sérti az EU jogát azáltal, hogy megszegi a fellebbező védekezéshez való jogát; vagy
2. helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság 2004. január 13-án kelt ítéletét a JCB Service által az Európai Közösségek Bizottsága ellen indított T-67/01 számú ügyben, amennyiben (i) az elítéli a jogosult forgalmazóknak a passzív eladásra vonatkozó állítólagos általános tilalmát az Egyesült Királyságban, Írországban, Franciaországban és Olaszországban, illetőleg elítéli a Franciaországban és Olaszországban letelepedett forgalmazók beszerzési forrásainak állítólagos korlátozását, amely meggátolta a forgalmazók számára az egymástól való beszerzést, és amennyiben (ii) bírsággal sújtja a JCB Service-t e feltételezett jogsértések miatt; és
3. hozzon végső döntést a T-67/01 ügyben a Bíróság eljárási szabályzatának 61. pontja alapján, és ennek megfelelően semmisítse meg egészben vagy részben a Bizottság 2000. december 21-én, a COMP.F 1/35.918 számon^(?) hozott döntését és felülbírálati jogkörében, csökkentse, vagy helyezze hatályon kívül a JCB Service-re az Elsőfokú Bíróság által 2004. január 13-án kelt ítéletének 30 millió euró mértékben kirótt bírságra vonatkozó részét, a JCB Service által az Európai Közösségek Bizottsága ellen indított T-67/01. sz. ügyben; és
4. valamennyi esetben kötelezze a Bizottságot, a Bíróság Eljárási Szabályzatának 69. cikke alapján, mind az Elsőfokú Bíróság, mind e Bíróság előtti eljárás során felmerült költségeinek megfizetésére;
5. vagylagosan a 3. pontban foglaltakhoz, amennyiben nem a Bíróság hoz döntést az ügyben, a költségekről való rendelkezés fenntartásával utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé ismételt megfontolás céljából, összhangban a Bíróság döntésében foglaltakkal.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

Első fellebbezési kérelem

A fellebbező állítása szerint az Elsőfokú Bíróság („EFB”) megsértette a közösségi jogot azzal, hogy megtagadta annak megállapítását, hogy a fellebbező védekezéshez való joga megsértésre került. Először, a fellebbező állítja, hogy a védekezéshez való joga sérelmet szenvedett a Bizottság előtt folyó eljárás során, annak jelentős elhúzódása miatt, amely 27 évig tartott (az értesítés dátumától a Bizottság döntésének dátumáig), megakadályozva ezzel őt bejelentői jogainak gyakorlásában. Az EFB tévesen alkalmazta a jogszabályt, amikor nem vett tudomást az ilyen jogsértés következményeiről a fellebbező hatékony védekezési képességének érvényesítése vonatkozásában. Másodszor, a fellebbező állítja, hogy az ártatlanság vélelméhez való joga szintén sérelmet szenvedett, mivel a CFI elmulasztott figyelembe venni számos mentesítő bizonyítékot, nem alkalmazta a *faisceau d'indices* (egymáshoz kapcsolódó bizonyítékok) módszerét a releváns bizonyítékok értékelése céljából valamint nem szolgált elégséges és pártatlan indokolással.

^(?) HL L 69., 2002.3.12., 1. o.

Második fellebbezési kérelem

A fellebbező állítja, hogy az EFB megsértette az EK Szerződés 81. cikkét azzal, hogy elmarasztalta őt azzal az indokkal, hogy (i) általános tilalmat rendelt el forgalmazóinak a passzív eladás vonatkozásában az Egyesült Királyságban, Írországban, Franciaországban és Olaszországban és (ii) korlátozta a beszerzési forrásokat franciaországi és olaszországi forgalmazói számára, tekintettel a tények helytelen jogi értékelésére, a bizonyítékok eltorzítására és az alkalmazandó EK versenyjogi rendelkezések helytelen alkalmazására. Ez viszont az EK szerződés 81. cikkében lefektetett tilalom alkalmazását eredményezte, amely mind az említett rendelkezés szövegével, mind annak céljával összeegyeztethetetlen.

Harmadik fellebbezési kérelem

A kérelemnek ez a része a bírság összegének számítására vonatkozik. E helyen a fellebbező állítja, hogy a EFB megsértette a 17. számú rendelet 15. cikkét a bírság elrendelésére vonatkozó alapszabályok megsértésével, úgymint: a helyes közigazgatás alapelve, a magánszemélyek jogos elvárásai és az egyenlő büntetés alapelve éppúgy, mint az állítólagos jogsértések súlyának és időtartamának helytelen felmérésével, és mind az enyhítő és súlyosbító körülmények helytelen értékelésével.

⁽¹⁾ HL C 186., 2001.6.30., 9. o.

A Högsta domstolen (Svédország) 2004. március 30-i végzésével a Klas Rosengren, Bengt Morelli, Hans Särman, Mats keström, ke Kempe, Anders Kempe, Björn Rosengren, Martin Lindberg, Jon Pierre és Tony Staf kontra Királyi államügyész ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-170/04. sz. ügy)

(2004/C 156/08)

A Högsta domstolen (Svédország) 2004. március 30-i végzésével, amely 2004. április 6-án érkezett a Bíróság hivatalához, Klas Rosengren, Bengt Morelli, Hans Särman, Mats keström, ke Kempe, Anders Kempe, Björn Rosengren, Martin Lindberg, Jon Pierre és Tony Staf kontra Királyi államügyész ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához. A Högsta domstolen a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) A fent említett magánbehozatalok tilalma a kiskereskedelmi monopólium működése részének tekintendő-e, amely emiatt az EK 28. cikk által nem tiltott és csak az EK 31. cikk szerint értékelhető?
- 2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén, az említett magánbehozatalok tilalma összeegyeztethető-e a kereskedelmi jellegű állami monopóliumokra vonatkozó EK 31. cikk feltételeivel?

- 3) Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén, az EK 28. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy az főszabály szerint ellentétes a magánbehozatalok tilalmával, a Systembolaget azon kötelezettsége ellenére, amely szerint az megrendelésre köteles raktárában nem tárolt alkoholtartalmú italokat beszerezni?
- 4) A harmadik kérdésre adott igenlő válasz esetén, a magánbehozatalok ezen tilalma a személyek egészsége és élete védelmére tekintettel igazoltnak és arányosnak tekinthető-e?

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának második tanácsa a Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ellen indított, a T-146/02. sz. – T-153/02. sz. egyesített ügyekben 2004. január 28-án hozott ítélete ellen, Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG által 2004. április 8-án (faxon 2004. április 6-án) benyújtott fellebbezés

(C-173/04 P. sz. ügy)

(2004/C 156/09)

A Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG, 2004. április 8-án (faxon 2004. április 6-án) fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága második tanácsának a Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ellen indított, a T-146/02. sz. – T-153/02. sz. egyesített ügyekben 2004. január 28-án hozott ítélete ellen. A felperest a fellebbezési eljárásban Anja Franke, ügyvéd, Grünecker Kinkeldey Stockmair & Schwanhäusser, Maximilianstr. 58, D-80538 München képviseli egyúttal Martin Aufenanger, szabadalmi ügyvivővel, Maximilianstr. 58, D-80538 München.

A fellebbező felek a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-146/02. sz. – T-153/02. sz. egyesített ügyekben 2004. január 28-án hozott ítéletét⁽¹⁾;
- kötelezze az alperest és a fellebbezés alperesét a jelen eljárás és az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás költségei viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

A fellebbezés az Elsőfokú Bíróság közösségi jogsértésén alapul.

- az Elsőfokú Bíróság tévesen ítéli meg a termékpiacot és következésképpen a csomagolási formákat is, amelyek összehasonlítási alapul szolgálnak a 40/94 rendelet 7. cikk (1) bekezdés b) pont alkalmazásakor a bejegyzés iránti kérelemben szereplő védjegyek megkülönböztető képességének megítélésénél. Az Elsőfokú Bíróság vizsgálatát nem a piacon már jelen levő, ténylegesen egyes termékek vonatkozásában, azaz „gyümölcsitalok és gyümölcslevek” vonatkozásában, már bejegyzett csomagolási formákra terjeszti ki, hanem általában a „folyékony élelmiszerekre”. Azzal a kérdéssel, hogy a bejegyzés iránti kérelemben szereplő védjegyek mennyiben térnek el az italok szokásos csomagolási formájától, nem

foglalkozik. A vizsgálat a bejegyzés iránti kérelemben szereplő védjegyek kizárólag fiktív alapformáira, valamint a „gyümölcsitalok és gyümölcslevek” tárolására szolgáló álló tasakok lehetséges jövőbeli használatára terjed ki.

- mérlegelése során az Elsőfokú Bíróság túl magas követelményeket támaszt a bejegyzés iránti kérelemben szereplő védjegyek formáját illetően, tekintettel a megkívánt megkülönböztető képesség alacsony fokára.
- a 40/94 rendelet 7. cikk (1) bekezdés b) pont keretében az általános érdek értékelése érdekében, az Elsőfokú Bíróság érvelését kizárólag az esetleges versenytársak általános érdeke alapítja, anélkül, hogy a tényeket figyelembe venné, ti. a fellebbező fél több évtizede álló tasakokat használ, anélkül, hogy bárki utánozta volna. A Bíróság a fogyasztók általános érdekét teljesen figyelmen kívül hagyja.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. április 13-án az Olasz Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-174/04. sz. ügy)

(2004/C 156/10)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Enrico Traversa és Claudio Loggi meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. április 13-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- állapítsa meg, hogy „az egyes közszolgáltatási ágazatok liberalizálási és magánosítási eljárásai védelmére vonatkozó sürgősségi rendelkezésekről” szóló, 2001. május 25-i 192. sz. törvényrendelet, amely a 2001. július 20-i 301. sz. törvénnyé vált, összeegyeztethetetlen az EK-Szerződés 56. cikkével, amennyiben elrendeli a villamosenergia- és gázágazatban működő társaságok jegyzett tőkéjében a 2 százalékos határt meghaladó mértékű részvényekhez fűződő szavazati jogok automatikus felfüggesztését,
- kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

A 192/2001. sz. törvényrendelet ellentétben áll az EK-Szerződés 56. cikkével, mivel elrendeli a villamosenergia- és gázágazatban működő társaságok tőkéjében a 2 százalékos határt meghaladó mértékű részvényekhez fűződő szavazati jogok automatikus felfüggesztését. Az ilyen korlátozás a befektetők egy bizonyos csoportja által eszközölt befektetések diszkriminatív és megszorító kezeléséhez vezet és így gátolja a tőkének az Európai Közösségen belüli szabad áramlását. Az említett korlátozás így különösen minden esetlegesen érdekelt állami vállalatot eltántorít az érintett társaságban történő részesedésszerzéstől, mivel egy ilyen vállalat számára lehetetlen volna a társasági döntéshozatalban való hatékony részvétel és az irányításra való befolyásgyakorlás.

⁽¹⁾ EBHT-ben még nem tették közzé.